

CZY BÓG MNIE POWOŁUJE DO SŁUŻBY?

Gordon Martin

I. KAŻDY WIERZĄCY JEST POWOŁANY

- a. Aby mieć relacje z Bogiem wszechświata
- b. Aby naśladować Jezusa
- c. Aby służyć zgodnie z darami, jakie daje każdemu Duch święty
 - i. Dary i zdolności, które pozwalają nam utrzymywać nasze rodziny materialnie
 - ii. Dary duchowe, które budują Kościół Boży
- d. Aby wierzyć, że On chciał dać akurat mi te właśnie dary, które mi dał
- e. Aby wierzyć, że każdy dar jest szczególny, bo pochodzi od Boga
 - i. Nie wszystkie dary są jednakowo cenione przez ludzi
 - 1. Niektóre są bardziej widoczne niż inne
 - 2. Niektóre mają większy wpływ niż inne
 - 3. Niektóre są w oczach innych bardziej wartościowe
 - ii. Każdy wierzący jest pełnoetatowym sługą i reprezentantem Boga i Jego ewangelii

II. NIEKTÓRZY WIERZĄCY POWINNI OTRZYMYWAĆ WSPARCIE FINANSOWE

- a. Kim są ci ludzie? Ile powinno ich być? Czym powinni się zajmować? Skąd będą wiedzieli? Skąd inni będą wiedzieli? Przed kim powinni się rozliczać?
- b. Powołaniem tych wierzących jest służenie, a nie bycie „wspieranym finansowo”

Dyskusja: Jakie ma to znaczenie? Dlaczego jest ważne?
- c. Wszyscy wierzący powinni wspierać finansowo tych, którzy są powołani -- których służba jest znana i doceniana przez innych

III. DELIKATNA MATERIA

- a. Kilka powodów, dla których proces powołania jest delikatną materią
 - i. Niepewność związana z formalnym usankcjonowaniem powołania
 - ii. Niepewność związana z tym, czy rzeczywiście osoba ma powołanie
- b. Realność – trzy trudne wymiary
 - i. Jest więcej ludzi zainteresowanych taką rolą niż możliwości wspierania ich przez pozostałych
 - ii. Ludzie, którzy twierdzą, że mają powołanie, komunikują to grupie ludzi, która ma się odnieść do tego, czy to rzeczywiście jest powołanie czy też nie

- iii. Relacja między osobą powołaną a jej zborem (grupą ludzi, która ją wspiera) jest zwykle bardzo luźna i słabo zdefiniowana w kontekście rozliczania się

IV. OBIEKTYWNE I SUBIEKTYWNE POWOŁANIE

- a. Obiektywne powołanie pochodzi z zewnątrz. Biblijne przykłady obiektywnego powołania: Mojżesz, Dawid, Jeremiasz, Paweł. Bóg przemawiał do nich przez wizje, sny, namaszczenie, aniołów. W takim powołaniu nie ma potrzeby interpretacji a jedynie potrzeba posłuszeństwa
- b. Subiektywne powołanie pochodzi od wewnątrz. Biblijne przykłady: Tymoteusz, Apollos, Tytus i inni

Dyskusja: Czy ich powołanie miało mniejsze znaczenie?

- c. Na czym polega takie powołanie? (odpowiedzi niekoniecznie w odpowiedniej kolejności)
 - i. Okazja sama się pojawia. Paweł zaprosił Tymoteusza do współpracy
 - ii. Głębokie wewnętrzne przekonanie, że to jest Boża wola dla mnie
 - iii. Kluczem do słuchania jest nasza relacja z Bogiem
 - 1. Duch święty daje nam silne, wewnętrzne przekonanie (Jn. 8,47; 14,26; 16,13---14)
 - 2. Przekonanie jest zwykle cementowane modlitwą przez pewien okres czasu
 - 3. Okoliczności służą potwierdzeniu powołania
 - 4. Dojrzały, bogobojni ludzie zwykle potwierdzą powołanie. Nie szukaj potwierdzenia powołania u tych, co do których wiesz, że powiedzą ci to, co chcesz usłyszeć
 - iv. Problem subiektywnego powołania polega na tym, że zazwyczaj wymagana jest interpretacja: Co mają na myśli? Na ile poważnie ich traktować?

Dyskusja: czy możliwe jest przekonanie o powołaniu, które jest jedynie pobożnym życzeniem?

V. OCENA POWOŁANIA

- a. Obiektywne czy subiektywne?
- b. Jak bardzo wierzę w to, że Bóg powołuje mnie do służby wspieranej przez innych?
- c. Czy wierzący, których znam najlepiej, potwierdzą moje powołanie?
 - i. Dlaczego tak?/Dlaczego nie?
 - ii. Jeżeli nie, to jak mogę przekonać wątpiących?

Dyskusja: Na ile ma znaczenie to, co myślą inni?

- d. Czym zajmowałbym się w Kościele? Czy jest to taka służba, którą inni powinni wspierać finansowo?

Dyskusja: Czy to, czym będę/chciałbym się zajmować jest warte by być wspieranym przez innych?

VI. KOMUNIKOWANIE POWOŁANIA INNYM

- a. Rodzinie, przyjaciołom i bliskim współpracownikom
 - i. Ci ludzie przede wszystkim powinni podpisać się pod tym, co Bóg robi w Twoim życiu
 - ii. Upewnij się, że porozmawiasz o swoim powołaniu również z tymi ludźmi, którzy zadadzą ci trudne pytania. Nie powinniśmy pytać o potwierdzenie jedynie tych, o których wiemy, że powiedzą „tak”

Dyskusja: Czy unikam niektórych ludzi i nie chcę z nimi o tym porozmawiać bo boję się, że powiedzą nie to, co chciałbym usłyszeć? Czy moje zachowanie jest uzasadnione?
- b. Liderom twojego zboru (jeżeli relacje z liderami są ograniczone lub mierne to warto poświęcić czas by je rozwinąć lub naprawić)
 - i. Komunikuj liderom zanim zwrócisz się z tym do innej organizacji
 - ii. Jeżeli jesteś marzycielem i idealistą to nie obrażaj się uwagami praktycznych myślicieli
 - iii. Jeżeli jesteś osobą bardzo praktyczną, niech testują cię idealistycznymi, subiektywnymi pytaniami, np. skąd wiesz, że taka jest wola Boża?
 - iv. Daj im czas, aby mogli się nad tym zastanawiać i modlić się o to
 - v. Daj im wolność, aby mogli wnieść poprawki do Twoich planów

VII. POSŁUSZEŃSTWO POWOŁANIU

- a. Duchowe przygotowanie – modlitwa i rozważanie Bożego Słowa
- b. Przygotowanie do służby – rozwijaj dary i umiejętności na drodze praktyki
- c. Edukacja – często konieczna, związana z rodzajem prowadzonej służby
- d. Praca – ludzie muszą się nauczyć pracować. Absolwenci seminariów powinni najpierw znaleźć pracę
- e. Małżeństwo – zdrowe relacje, razem w służbie